CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU REVISTA „FOTBAL"

CÎT VALOREAZĂ ECHIPA SCOȚIEI?

Sorții au făcut ca, în preliminariile Campionatului Europei, România să se afle în aceeași grupă cu Scoția. Cu acest prilej, cele două reprezentative se vor afla pentru prima oară față în față. Din aceste motive, găsim interesant să prezentăm fotbalul scoțian privit din mai multe unghiuri. Cu cîtva timp în urmă am publicat un articol despre reprezentativa acestei țări, angajată și în turneul final al Weltmeisterschaft-ului; astăzi, un altul, datorat corespondentului nostru din capitala Angliei, BRIAN GLANVILLE.

Care este valoarea naționalei scoțiene, calificată în mod atît de surprinzător, în dauna favoriților — fotbaliștii cehoslovaci —, pentru turneul final al Cupei mondiale din 1974? Este ea, oare, superioară formației engleze, eliminată de polonezi? A descoperit ea un nou „mag" în semnecunoscutul antrenor **Willie Ormond**?...

Să ne oprim mai întîi la **Ormond**, pe care vom încerca să-l prezentăm cititorilor noștri. Ar trebui mai degrabă să-l privim cu admirație. Nici nu putea să aibă un debut mai dezastruos ca cel din februarie trecut, cînd echipa scoțiană a pierdut în fief-ul propriu cu 5—0, pe un teren înghețat, în fața unei naționale engleze departe de a fi extraordinară. Dar, în acel moment atît de întristător și groaznic, exista totuși un dram de speranță, o scuză justificată, și anume: echipa nu era, firește, cea a lui **Ormond**, ci aceea pe care o moștenise de la predecesorul său, **Tommy Docherty**, acum antrenor al lui Manchester United. Formația lui **Docherty** cîștigase de două ori cu Danemarca în grupa eliminatorie a Campionatului mondial, iar în „Cupa Independenței", disputată în 1972 în Brazilia, se comportase destul de bine. Mulți nu erau încă convinși, și printre ei, se spunea însuși **Ormond**, dar pentru moment nu puteau să scoată din lot jucătorii care dăduseră satisfacție în ultimele luni.

Din acest punct de vedere, dezastrul de pe Hampden Park (acel 0—5) nu putea fi decît binevenit. Îi permitea lui **Ormond** să radieze dintr-un condei aproape întreaga echipă și să încerce să reconstruiască alta nouă. În cele din urmă, după ce Scoția a cîștigat unica întîlnire a anului care conta realmente, cea de pe același Hampden Park în care învingea națională Cehoslovaciei și obținea calificarea, rămăseseră doar doi dintre jucătorii lui **Tommy Docherty**.

Ormond are 47 de ani. Ca jucător, era o aripă stîngă foarte dotată și rapidă, un as al cluburilor din Edinburg sau Hibernian, de mai multe ori internațional. Este un mare admirator al fotbalului italian: **„Dacă ar trebui să dăt de Scoția și să pronostichez echipa cîștigătoare a Cupei mondiale, aș înclina să cred că ea va fi Italia. Este o echipă de luptă. Italienii au avut întotdeauna jucători cu tehnică individuală deosebită".**

Trebuie să admit că și eu însumi rămăsesem foarte surprins cînd 11-le lui **Ormond** se afirma în fața Cehoslovaciei. Văzusem replica palidă și comportarea mediocră a scoțienilor în partida cu Brazilia, la 30 iunie, pe Hampden, cînd pierdeau cu 1—0 printr-un autogol, dar cînd puteau să primească încă patru-cinci goluri. După meci, un jucător scoțian, care acum nu mai face parte din echipă, îmi mărturisea decepția atît față de noua formație, cît și față de **Ormond** care, spunea fotbalistul, nu avea autoritatea necesară în problemele de ordin tactic, îmi argumenta el, jucătorii... parlamentau cu antrenorul!

Naționala scoțiană de atunci părea o cireadă de... bizoni, aproape complet lipsiți de tradiționala tehnică scoțiană. Poate nu era nici drept, nici logic să o judec doar pe baza unui meci ce avea loc în timpul verii, la destul de mare distanță de sfîrșitul campionatului

WILLIE ORMOND

britanic. Însă, așa ca **Billy Bremner**, bondocul mijlocaș roșcat al lui Leeds United, părăsea deja terminați. Dar, în acest campionat, **Bremner** s-a dovedit încă o dată jucătorul-cheie, plin de energie, care a contribuit de atîtea ori la succesul lui Leeds; și acum al echipei Scoției.

Incurajator în ceea ce îl privește pe **Ormond** este faptul că nu admite în nici un chip jocul defensiv: **„Echipa care va adopta la Campionatul mondial o tactică defensivă este pierdută"**, spunea el. **„Nu împărtășesc părerea că întîlnirile ar deveni adevărate măceluri. Dimpotrivă, cred că va rămîne în memorie această Cupă mondială printr-un fotbal strălucit și pozitiv. Dacă nu ai ambiția să-ți ataci adversarii, mai bine să rămîi acasă".** În aceste condiții, pare cam ciudat că se lasă convins de o echipă-lacăt cum este Italia; dar că este convins, nu încape îndoială.

Națională scoțiană nu e, în momentul de față, o formație strălucită. La Bratislava, în meciul retur, complet lipsit de semnificație, **Ormond** era preocupat doar să nu piardă... oameni prin eliminare. Scoția, cu toate promisiunile făcute anterior de a practica un joc de atac, aproape că nici nu a jucat! Dar rezultatul nu conta: calificarea era, oricum, obținută și, în plus, nu fusese eliminat nimeni.

Sînt valoroși cei doi fundași scoțieni ce activează la clubucile rivale din Glasgow: **Alex Jardine**, de la Rangers, și **McGrain**, de la Celtic. În ceea ce îl privește pe **Jardine**, ei este un fundaș căruia îi place să se aventureze în atac. Dar „bizonii" încă nu au dispărut. Este într-adevăr de mirare că un jucător ca foarte robustul mijlocaș central **Jim Holton**, de la Manchester United, activează în fotbalul internațional. Abia în cursul campionatului trecut a fost primit de **Tommy Docherty** la Manchester United, de la o echipă din seria C, Shrewsbury Town. Înfiora prin intervențiile sale dure, feroce, cel mai adesea incorecte. Odată a fost chiar eliminat pentru un fault brutal. A mirat mult faptul că **Ormond** l-a convocat în lotul național al Scoției. Mie nu mi se pare nici măcar un apărător de primă ligă, dar nu pot nega faptul că în cornere și la loviturile libere este foarte periculos datorită jocului său bun cu capul. De altfel, el a fost cel care a marcat un gol de aur în poarta Cehoslovaciei, la Glasgow. Revelația acelei serii a fost extrema lui Coventry City, **Tommy Hutchison**, cel cu picioare lungi, cu dribling formidabil și explozie fenomenală. În mod inexplicabil clubul său îl folosește la mijlocul terenului, dar și acolo reușește să se exprime în manieră strălucită. Pe extrema dreaptă, Scoția va avea un alt punct forte în **Peter Lorimer**, atacantul lui Leeds United posesorul unui nimicitor șut cu piciorul drept. Cu Cehoslovacia nu a putut să joace, deoarece era suspendat, dar în R.F. Germania va fi un adevărat pericol pentru apărări. Rămîne de văzut dacă **Bremner**, nu prea tînăr acum, va fi în măsură să reziste pînă la München. De multă vreme tinde să nu mai reziste decît o repriză. Și fără el, mijlocul terenului nu mai înseamnă mare lucru. Va juca, totuși, la Cupa mondială impulzivul **Denis Law**, care are acum 33 de ani? Pare aproape de neconceput, dar rămîne de văzut. Să nu uităm că a jucat la Bratislava...

BRIAN GLANVILLE

Londra, februarie

Profil

BONEV,

Jucătorul nr. 1 al Bulgariei fusese sfătuit să... abandoneze fotbalul!

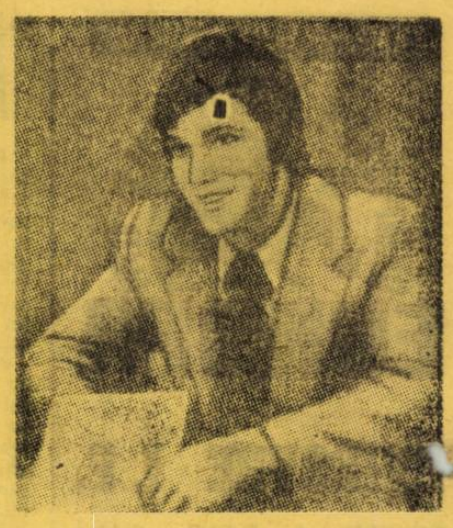

Născut la 3 februarie 1947, la Plovdiv; a început fotbalul la juniorii lui Lokomotiv Plovdiv, actuala sa echipă; în prima divizie a debutat în 1965, susținînd pînă acum 230 de partide în care a înscris 130 de goluri; la 22 martie 1967, la Hanovra, a debutat în echipa națională, avînd pînă acum 60 de jocuri la activ și 26 de goluri înscrise; este căsătorit, are doi băieți, Bojidar și Radostin.

Pentru a treia oară titlul de cel mai bun fotbalist al Bulgariei i-a revenit lui HRISTO BONEV, actualul căpitan al naționalei. Atacantul feroviarilor din Plovdiv cîștigase disputa și în 1969 și în 1972, dar la finele lui '73 el a înregistrat un succes categoric, întrunind — în cadrul tradiționalei anchete — 385 de puncte, față de cele 138 ale următorului clasat, **Jecev**.

'73 a fost, practic, anul lui **Bonev**. Dincolo de bucuria calificării echipei naționale a Bulgariei, pentru a patra oară consecutiv, în turneul final al Campionatului mondial, **Bonev** a cunoscut și satisfacția doborîrii unui record la care toți atacanții visează: cu cele șapte goluri marcate în întîlnirile din grupa preliminară (dintre care trei în poarta Portugaliei!) **Hristo Bonev** a atins cifra de 26 de goluri marcate pentru echipa națională, astfel căzînd recordul de 25 de goluri deținut din 1940 de **Anghelov**. Iar în finalul anului trecut, foarte bun pentru fotbalul bulgar, el, căpitanul naționalei, și-a văzut încununat talentul cu laurii celui mai bun jucător bulgar din '73. El, cel care fusese, cîndva, sfătuit să se lase de fotbal! **„Prin 1965, cînd participam la pregătirile naționalei de juniori pentru Turneul U.E.F.A., la un meci de verificare de la Mihailovgrad, antrenorul Iotov s-a răstit la mine după joc. «Cum merge cu cartea?», mi-a zis. «Bine!» am răspuns. «Băiatule, apucă-te serios de școală și lasă fotbalul, fotbalul nu-i pentru tine!...»"** Băiatul acela care începuse, de fapt, fotbalul pe un maidan din cartierul copilăriei sale, Kamenița („Și Iakimov, și Asparuhov, și Kotkov, și mulți alții au început, acolo, pe maidanul acela!...") nu și-a ascultat, atunci, în '65, antrenorul. Și astăzi nu regretă acest lucru, cum, probabil, nu-i regretă nici antrenorul aceea pripit.

Hristo Bonev e un om de o delicatețe sufletească aparte. Un reporter al revistei bulgare „FOTBAL" (care a publicat un amplu interviu cu **Bonev** după cucerirea celui de al treilea titlu de cel mai bun fotbalist al anului) afirmă chiar că atacantul bulgar caută să fie și în discuții tot atît de degajat, original, dar și cumpătat, cum e în teren. Ar fi suficient, poate, în această ordine de idei, să transcriem primul răspuns al lui **Bonev** despre preferințele grupei Weltmeisterschaft-ului: **„Aș vrea să cădem în grupă cu Zair, Australia și Haiti!"** A zîmbit și el, ușor, la acest răspuns, după care a continuat serios ideea: **„Nu ar fi posibil așa ceva! Și nici nu ne-ar avantaja. Îmi doresc o grupă puternică, pentru că numai într-o companie mare te poți afirma!"** Și sorții aveau să-i împlinească dorința lui **Bonev** peste cîteva zile, trimițînd naționala Bulgariei în cea mai echilibrată grupă, cu Uruguay, Olanda și Suedia!...

Bonev, cel care a fost și în Mexic, nu poate face o comparație exactă între națională Bulgariei din 1970 și cea de astăzi: **„După rezultate, nici una dintre cele două reprezentative nu poate fi pusă pe un plan inferior. Mă refer la rezultatele din grupele preliminare. Rămîne ca evoluția noastră în turneul final din acest an să poată pune în discuție o astfel de paralelă. Pentru că la a patra participare consecutivă la turneul final avem obligații superioare. Și eu cred în forța echipei!"**. **Bonev**, cel care-i admiră pe **Cruyff** și **Bobby Charlton** din fotbalul mondial, pe regretatul **Asparuhov**, pe **Salamanov** și **Iakimov** din soccerul țării sale, iubește literatura, teatrul și jurnaliștii („mai ales cei care scriu... frumos despre mine!"), iubește fotbalul-spectacol și, în mod special golul. Dar deși știe că mai are mult pînă cînd va pune ghetele în cui, **Hristo Bonev** se pregătește foarte serios, cu conștiinciozitatea sa caracteristică, pentru examenele de la Institutul superior de Educație Fizică „Gheorghi Dimitrov", unde este student în anul III. Și aceasta, pentru că **„un fotbalist adevărat trebuie să privească foarte mult înainte!..."**

Mircea M. IONESCU

FOTBALUL MONDIAL ÎN 1973 — PANORAMIC — FOTBALUL MONDIAL ÎN 1973

Încheiem azi „Panoramicul" nostru, serialul celor 369 partide internaționale disputate de-a lungul anului 1973 în lume. După cum vedeți, numărul este mai mare cu 20 decît cel anunțat inițial. Și asta pentru că, între timp, au sosit la redacție și rezultatele altor meciuri.

6 NOIEMBRIE

● **Budapesta**, 21: UNGARIA — R.D. GERMANĂ 0—1 (0—1) A
A marcat: Lauck
Ungaria: Rupp — Kolar, Harsanyi, Balint, Megyessi, P. Juhasz, Kocsis, Somogy, Fazekas, Bene, Kozma.
R.D.G.: Blochwitz — Fritsche, Bransch, Dörner, Kurbjuweit, Tyll, Weisse, Lauck, Sparwasser, P. Ducke, Hoffmann.
Arbitru: K. Buzek (Austria)

● **Paris**, 21: FRANȚA — DANEMARCA 3—0 (0—0)
Au marcat: Bereta, Larsen (autogol), P. Revelli.
Franța: Demanes — Repellini, Merchadier, Adams, Bracci, Michel, Bereta, Ravier (Papi), Chiesa (P. Revelli), H. Revelli, Sarramagna.
Danemarca: B. Jensen — J. Hansen, Bjerre, Vonsyd, V. Jensen (Larsen), J. S. Olsen, Björnmose (Skovbö), M. Olsen, Lund, Aalbach, H. Jensen.
Arbitru: Aldinger (R.F. Germania)

● **Stuttgart**, 24: R.F. GERMANIA — SPANIA 2—1 (2—0) A
Au marcat: Heynckes — 2 (R.F.G.); Claramunt (S).
R.F.G.: Maier — Vogts, Beckenbauer, Weber (Schwarzenbeck), Höttges (Bonhof), Höness, Culmann, Overath, Grabowski, G. Müller, Heynckes (Holzenbein).
Spania: Deuste — Sol (Capon), Costas, Benito (J. Carlos), Uria, Claramunt, Pirri, Asensi, Marcial (Rojo), Garate, Valdez.
Arbitru: McKenzie (Scoția)

● **Tetuan**, 25: MAROC — ZAMBIA 2—0 (1—0) p. C.M.
Au marcat: Maghfour, Faras.
Maroc: Chaoui — Boujemaa, Larbi I, Baba, Zahraoui, Larbi II, Maghfour, Haddadi, Faras, Petchou, Blinda (Acila).
Zambia: Mwate — Muahngo, Musonga, Tahama, Malwaze, Musenge, Thiri, Simoulombo, Chanda, Chitalu, Sinyancwe (Malanga).
Arbitru: M. El Atar (R.A. Egipt).

● **Geisenkirchen**, 27: SUEDIA — AUSTRIA 2—1 (2—1) p.C.M.
Au marcat: Sandberg, Larsson (S); Hattenberger (A).
Suedia: Helström — Olson, Karlson, Nordquist, Andersson, Graan Larason, Thorstensson Tapper, Kindvall, Sandberg.
Austria: Rettensteiner (Koncilia) — Eigenstiller, Horvath, Schmiedradner, Kriess, Hattenberger, Hoff, Hasil (Stering), Kranki, Kreuz, Jara.
Arbitru: R. Glöckner (R.D. Germană)

● **Port au Prince**, 29: HONDURAS — TRINIDAD 2—1 (1—0) p.C.M.
Au marcat: Guiffaro, Hernandez (H); David (T).

● **Port au Prince**, 30: MEXIC — GUATEMALA 0—0 p. C.M.

DECEMBRIE

● **Port au Prince**, 1: HAITI — ANTILELE OLANDEZE 3—0 (2—0) p. C.M.
Au marcat: Sanon — 2, Désiré.

● **Port au Prince**, 3: HONDURAS — MEXIC 1—1 (0—0) p. C.M.
Au marcat: Guiffarro (H); Lopez (M).

● **Port au Prince**, 4: HAITI — TRINIDAD 2—1 (1—1) p. C.M.
Au marcat: Sanon, St. Vil (H); David (T).

● **Port au Prince**, 5: ANTILELE OLANDEZE — GUATEMALA 2—2 (1—1) p. C.M
Au marcat: Morales — 2 (G); Koots, Schoop (A.O.).

● **Port au Prince**, 7: HAITI — HONDURAS 1—0 (0—0) p. C.M.
Au marcat: St. Vil

● **Port au Prince**, 8: MEXIC — ANTILELE OLANDEZE 8—0 (4—0) p. C.M.
Au marcat: Mucino — 4, Salgado, Poulido, Valdez, Lapuente

● **Kinshasa**, 9: ZAIR — MAROC 3—0 (0—0) p. C.M.
Au marcat: Kembo — 2, Mbungu.

● **Port au Prince**, 10: TRINIDAD — GUATEMALA 1—0 (1—0) p. C.M.

● **Port au Prince**, 12: HONDURAS — ANTILELE OLANDEZE 2—2 (1—0) p. C.M.
Au marcat: Sosa, Guiffarro (H); Clements, Maria (A.O.).

● **Port au Prince**, 13: HAITI — GUATEMALA 2—1 (1—1) p. C.M.

● **Port au Prince**, 14: TRINIDAD — MEXIC 4—0 (2—0) p. C.M.
Au marcat: Cummings — 2, Raymond, Archibald.

● **Port au Prince**, 15: HONDURAS — GUATEMALA 1—0 (0—0) p. C.M.
Au marcat: Brun (G); Monteroso (H).

● **Port au Prince**, 17: TRINIDAD — ANTILELE OLANDEZE 4—0 (2—0) p. C.M.

● **Port au Prince**, 18: HAITI — MEXIC 0—1 p. C.M.
A marcat: Borja.

● **Atena**, 19: GRECIA — IUGOSLAVIA 2—4 (2—2) p. C.M.
Au marcat: Bajevici, Karasi — 2, Surjak (I); Eleftherakis, Katalinski — autogol (G).
Grecia: Kiesidis — Dimitriou, Angelis, Glezos, Siokos, Eleftherakis, Paridis (Koudas), Tersanidis, Kritikopoulos, Domazos, Delikaris (Aslanidis).
Iugoslavia: Marici — Buljan, Habdgiabici, Pavlovici, Katalinski, Jerkovici (Surjak), Petkovici, Karasi, Bajevici, Acimovici, Geaici (Petrovici).
Arbitru: K. Tschencher (R.F. Germania).

● **ABREVIERI:** A = meci amical; p. C.M. = meci în preliminariile Campionatului mondial.

DOCUMENTAR REALIZAT DE
Mircea TUDORAN